

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 6262/07
19.03.2008. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Томислава Медведа и Обрада Андрића, чланова већа, са саветником Надеждом Николић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље АА., ради поништаја решења Министарства одбране, Сектор за људске ресурсе, Управе за кадрове Републике Србије Уп-2 број 113/2006 од 31.05.2007. године, у предмету доделе стана, у нејавној седници већа одржаној дана 19.03.2008. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиље изјављена против решења Одсека за утврђивање права и доделу станова - Одељења за стамбене полове Уп-1 број 29796-2/2001 од 16.04.2007. године. Наведеним првостепеним решењем одбијен је захтев тужиље од 03.04.2007. године, за решавање стамбеног питања доделом стана у закуп на неодређено време.

Тужиља тужбом оспорава законитост решења туженог органа и предлаже да се оно поништи. У тужби истиче да је тражила доделу стану за своју ћерку мал. ББ, чији је отац ВВ, као војник по уговору код Војне поште ДД, погинуо 19__ . године на службеном задатку. У тужби наводи да у поступку нису утврђене све чињенице које су од значаја за одлучивање о њеном захтеву, као и да јој није омогућено да се изјасни о свим чињеницама и околностима које су у вези решавања њеног захтева. Истиче да је супруга ВВ добила службени стан, па сматра да и његова малолетна ћерка ББ има право на решавање стамбеног питања по основу сада покојног оца, под истим условима под којима је добила стан на коришћење његова супруга ГГ.

У одговору на тужбу тужени орган остао је при разлозима из оспореног решења и предложио је да се тужба одбије.

Након разматрања списка предмета, оцене навода тужбе и одговора на тужбу, Врховни суд Србије је нашао да је тужба неоснована.

По оцени Врховног суда Србије правилно је поступио тужени орган када је одбио жалбу тужиље налазећи да је првостепено решење законито. Према одредбама члана 1. став 1. и члана 2. Правилника о решавању стамбених питања у Министарству одбране („СВЛ“ бр. 38/05) који је навео тужени орган у оспореном решењу, војник по уговору нема право на решавање стамбеног питања доделом стана у закуп на одређено или на неодређено време, већ само на доделу службеног стана, због чега ни малолетна ћерка ББ пок. ВВ не може остварити право на доделу стана у закуп на одређено или неодређено време, јер то право није могао остварити ни њен отац, како су то правилно оценили органи у поступку.

Суд је ценио наводе изнете у тужби, па је нашао да ови наводи нису од утицаја на законитост оспореног решења, које наводе је тужиља истицала и у жалби а у вези истих тужени орган је дао довољне и јасне разлоге у оспореном решењу.

Са изнетих разлога, Врховни суд Србије је нашао да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиље, па је, на основу члана 41. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 19.03.2008. године, У. 6262/07

Записничар, Председник већа-судија,

Надежда Николић, с.р. Олга Ђуричић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

РС